

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/5/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010314
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8319010314.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Moniky Halkociovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.10.2019, v trestnej veci obžalovaného O. S., pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, e/ Tr. zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/54/2019 zo dňa 26.06.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému
O. S., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom, S. č.XX, okres
O., t.č. vo výkone väzby v Ústave na výkon väzby,
Floriánska 18, Košice,

u k l a d á

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, § 38 ods. 2, 3, § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody
z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného O. S. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/, e/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

si najneskôr od mesiaca september roku 2018 neoprávnene zadovážoval omamné a psychotropné látky, a to rastlinu rodu Cannabis (konopa), obsahujúcu účinnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktorú v rôznych množstvách u seba v okrese O. neoprávnene prechovával a taktiež v O. a blízkom okolí neoprávnene predával iným odberateľom a to H. O. v množstve 1 gram za 10,-€, a to až do dňa 04.01.2019, kedy pri vykonaní domovej prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov boli u neho okrem iných vecí dôležitých pre trestné konanie nájdené a odňaté aj plastový sáčok

obalený potravinovou fóliou (predmet skúmania č.1) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 199,89 gramov s priemerným 14,4% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 960 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, plastový sáčok (predmet skúmania č.2) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,87 gramu s priemerným 14,8% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 4 bežné jednotlivé dávky drogy schopné ovplyvniť psychiku užívateľa, kovovú drvičku zn. Remo (predmet skúmania č.3) s obsahom podrveného sušeného materiálu rastliny 2 konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 0,38 gramu s priemerným 41,9% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 5 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, plastový sáčok obalený potravinovou fóliou s označením „W“ (predmet skúmania č.7) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 100,72 gramov s priemerným 11,2% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 376 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, plastový sáčok obalený potravinovou fóliou s označením „145“ (predmet skúmania č.8) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 146,78 gramov s priemerným 9,4% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 460 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, plastový balík obalený potravinovou fóliou s označením „3x“ (predmet skúmania č.9), v ktorom sa nachádzali: plastový sáčok (predmet skúmania č.9A) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 32,89 gramov s priemerným 13,7% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 150 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, plastový sáčok (predmet skúmania č.9B) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 16,53 gramov s priemerným 15,2% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 84 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa a plastový sáčok (predmet skúmania č. 9C) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 13,50 gramov s priemerným 12,8% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 58 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, plastový sáčok prelepený čiernou páskou (predmet skúmania č.10) s obsahom 2 ks čiernych plastových vriec, v ktorých sa nachádzali vysušené vrcholky rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 494 gramov s priemerným 12,5% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 2058 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa a plechová krabička s nálepkou Footshop (predmet skúmania č.14) s obsahom vysušených vrcholkov rastliny konope (Cannabis) o celkovej hmotnosti 1,45 gramu s priemerným 15,8% obsahom účinnej látky THC (tetrahydrokanabinolu), z ktorého by bolo možné vyrobiť najmenej 8 bežných jednotlivých dávok drogy schopných ovplyvniť psychiku užívateľa, kde celková hodnota týchto omamných a psychotropných látok o celkovej hmotnosti 1007,01 gramu predstavuje sumu najmenej 6.042,06.-€, pričom podľa zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov patria rastliny rodu Cannabis (konopa) do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) do I. skupiny psychotropných látok a takého to konania sa dopustil aj napriek tomu, že už bol za taký čin rozhodnutím Okresného súdu v Hradci Králové v Českej republike pod sp. zn. 6T/19/2018, dňa 07.02.2018 právoplatne odsúdený.

Za to mu podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/,n/, § 38 ods. 2, 3, § 37 písm. m/, § 39 ods.1 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods.1 Tr. zákona súd uložil obžalovanému aj ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods.1 Tr. zákona súd uložil obžalovanému ochranný dohľad na dobu 2 /dvoch/ rokov.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal písomne odôvodnené odvolanie okresný prokurátor. V jeho písomných dôvodoch uviedol, že po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku a podstatných dôvodov, ktoré viedli súd prvého stupňa k určení druhu trestu a jeho výmery uviedol, že rozsudok napadá čo do výroku o treste, lebo uložený nepodmienečný trest odňatia slobody

vo výmere 6 (šesť) rokov považuje nielen za nezákonný, ale aj za neprimerane mierny, najmä z hľadiska osoby obžalovaného, neadekvátny k spáchanej trestnej činnosti a v neposlednom rade i ochrany spoločnosti. Nezákonnosť výroku o treste spočíva v nedôvodnom použití ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona, bez zistenia okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu. Aj napriek tomu, že obžalovaný bol už za trestnú činnosť drogového charakteru v nedávnej minulosti právoplatne odsúdený v Českej republike, ani táto okolnosť ho neodradila od páchania drogovej trestnej činnosti, ale práve naopak obžalovaný si trestnou činnosťou zabezpečoval drogy nielen pre seba, ale finančnými prostriedkami z ich predaja si zrejme pokrýval svoje náklady na živobytie namiesto toho, aby sa zamestnal a vytvoril riadne prostredie pre život. K osobe obžalovaného uviedol, že tento má doposiaľ dva záznamy v odpise registra trestov s tým, že v jednom prípade bolo u neho ako mladistvého - rozsudkom Okresného súdu v Prešove sp. zn. 4T 98/2014 zo dňa 26.05.2015 - podmienene upustené od potrestania v trestnom konaní vedenom pre prečin podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), § 245 ods. 1 Tr. zákona. Skúšobná doba bola určená v trvaní 1 roka a súčasne uložené ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou. Tiež zdôraznil, že rozsudkom Okresného súdu Hradec Králové sp. zn. 6T 19/18 zo dňa 07.02.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.02.2018 bol obv. O. S. uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby a iného nakladania s omamnými a psychotropnými látkami a jedmi podľa § 283 ods. 1 Tr. zákonníka Českej republiky, za čo mu bol uložený samostatný trest vyhostenia z územia Českej republiky na dobu 3 rokov. Súčasne mu bol uložený trest prepadnutia vecí, a to plastového sáčku o veľkosti 10 x 17 cm s obsahom sušiny rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnosti 15,5g, 6 kusov plastového sáčku o veľkosti 4 x 8 cm s obsahom sušiny rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnosti 1,1 g, 1ks plastového sáčku o veľkosti 4 x 8 cm s obsahom sušiny rastlinného materiálu zelenej farby o hmotnosti 1,6g a 1ks váhy 3000g x 0,1 g Čína o rozmeroch 10,5 x 13 cm v plastovom obale. Z uvedeného je nesporné, že obvinený O. S. sa žalovanej trestnej činnosti dopustil v krátkom časovom slede po odsúdení za obdobnú trestnú činnosť v Českej republike, čo len utvrdzuje v presvedčení, že jeho konanie je absolútne nekritické, ba až pohrdavé minimálne vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu. U obvineného na rozdiel od názoru súdu konštatoval prítomnosť len jednej poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l) Tr. zákona, pretože spáchanie trestnej činnosti priznával, svoje konanie úprimne oľutoval a opakovane deklaroval, že žiadnej ďalšej trestnej činnosti sa v budúcnosti nedopusť. Súčasne nie je možné priznať existenciu prítlačujúcej okolnosti uvedenej v § 37 Tr. zákona, pretože rozhodnutie o podmienčnom upustení od potrestania nemožno považovať za odsúdenie. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov je zrejme, že obvinený sa v období rokov 2017 až 2019 dopustil viacerých priestupkov na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré bol opakovane postihnutý uložením blokovej pokuty. Je však nesporné, že predchádzajúce odsúdenie u obžalovaného zjavne nesplnilo svoj výchovný a ani preventívny účinok, pretože teraz stíhaný skutok spáchal v krátkom časovom období po odsúdení v Českej republike, pričom závažnosť jeho teraz mu za vinu kladeného konania je mimoriadne vysoká aj vzhľadom na množstvo zabezpečenej drogy. Okrem osoby páchatel'a preto nemôže ostať bez povšimnutia predaj vypestovaných drog v Českej republike, na čo sa zrejme pripravoval aj v danom prípade. Má za to, že predovšetkým osoba obžalovaného a závažnosť jeho konania nenasvedčuje dôvodnosti použitia takéhoto zhovievavého postupu súdu. Uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného ako páchatel'a obzvlášť závažného zločinu nielenže nepostačuje na jeho nápravu, ale nie je spôsobilé odradiť ani ďalších potenciálnych páchatel'ov od páchania závažnej, spoločensky nebezpečnej a rozmáhajúcej sa drogovej trestnej činnosti. Použitie zmierňovacieho ustanovenia v posudzovanej veci je nepodložené vykonaným dokazovaním, právne nedôvodné, v dôsledku čoho je uložený trest odňatia slobody neprimeraný a nezákonný. Pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon testu s minimálnym stupňom stráženia, k tomu prokuratúra nemá výhrady. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má za to, že na obž. O. S. je potrebné pôsobiť prísnejším nepodmienečným trestom odňatia slobody, ktorý zodpovedá závažnosti jeho konania, zohľadní ochranu spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, okolnosti stíhaného prípadu, ale aj osobu obžalovaného a preto navrhujem, aby Krajský súd v Prešove vyhovel odvolaniu prokurátora, zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Humennom sp. zn. 2T 54/2019 zo dňa 26.06.2019 vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici až v strede upravenej trestnej sadzby, t.j. trest odňatia slobody vo výmere 120-150 mesiacov nepodmienečne.

Obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne vo vyjadrení k podanému odvolaniu okresného prokurátora po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že rozsudok Okresného súdu v Humennom považuje v celom rozsahu za zákonný a spravodlivý, primeraný trestu za spáchaný zločin. Zdôraznil, že ku skutku sa v celom rozsahu priznal, bol nápomocný orgánom činným v trestnom konaní a svoje konanie oľutoval. Uložený trest je dostačujúci na nápravu a prevýchovu, v súčasnej dobe

je väzobne stíhaný a uvedomuje si, čo je to prísť o slobodu, svoju rodinu, priateľov. Jeho mama je riadne pracujúca staršia žena, ktorá aj napriek vážnym zdravotným problémom a bez otca, sa mu snažila dať všetko potrebné v rámci svojich možností, dala mu svoju materinskú lásku a nič mu nechýbalo. V čase, kedy potrebuje jeho pomoc, sa dopustil v krátkom čase po sebe trestnej činnosti, v domnení, že sa mu nič nestane, že mu na trestnú činnosť neprídu. Bohužiaľ mylil sa, a teraz konečne pochopil, čo je to byť obmedzený na slobode a sám. Nikomu neublížil, aby bol odsúdený v 22. rokoch života na tak dlhý trest, ako to navrhuje vo svojom odôvodnení odvolania prokurátor Okresnej prokuratúry v Humennom, a to na dobu 120-150 mesiacov nepodmienečne. Takto navrhovaný trest odňatia slobody je pre mladého človeka, ktorý by po odpykaní si trestu vo výmere 120-150 mesiacov nepodmienečne, bol likvidačným, keďže po prepustení by vyšiel ako dospelý človek, ktorý sa už nebude vedieť po tak dlhej dobe odsúdenia riadne vrátiť do bežného života, spoločnosti, práce, či založiť si rodinu. Takto navrhovaný trest nebude preňho prevýchovou, ale naopak po zohľadnení všetkých skutočností dostatočným na prevýchovu a splnenie účelu trest, bude podľa neho trest uložený rozsudkom Okresného súdu v Humennom. Považujem ho za zákonný a spravodlivý k človeku, ktorý nikdy v živote nebol vo väzbe a už vôbec nie vo výkone trestu odňatia slobody. Uložený trest je preňho dostatočne odradzujúcim, aby sa už nikdy nedopustil žiadnej trestnej činnosti a žil usporiadaným životom, zamestnal sa a bol nápomocný svojej rodine. Určite nie je človekom, ktorý potrebuje dopúšťať sa trestnej činnosti, ale bol nerozvážnym a za to teraz musí byť potrestaný. Preto navrhol, aby Krajský súd v Prešove potvrdil rozsudok Okresného súdu v Humennom sp. zn. 2T/54/2019 zo dňa 26.06.2019 v celom rozsahu.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou postupoval krajský súd v intenciách ust. § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktorým predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Vzhľadom na to, že krajský súd v prejednávanej veci nezistil také chyby, ktoré odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku (obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a bol podľa odseku 5 uvedeného ustanovenia poučený o tom, že takéto vyhlásenie je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku), preskúmať len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k nasledovným záverom.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy, pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu.

Po sumarizácii správania sa obžalovaného v mieste bydliska podľa správ a hodnotení jeho trestnoprávnej a priestupkovej minulosti následne pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadal na zásady ukladania trestu, upravené v ust. § 34 a následne Tr. zákona, teda najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery ako aj možnosti jeho nápravy. Následne ustálil prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností oproti okolnostiam príťažujúcim a po úprave zákonom stanovenej trestnej sadzby a to znížením jeho hornej hranice o jednu tretinu podľa § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona, dospel k záveru s prihliadnutím na okolnosti prípadu, vzhľadom na osobu obžalovaného, zistenie, že u neho nejde o zvlášť narušeného páchatel'a a predaj a zadováženie omamných látok ani iným osobám nebolo pravidelnou činnosťou, vyvodil záver, že uloženie trestu obžalovanému v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby (10-15 rokov) by bolo pre neho neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania a teda boli splnené podmienky pre použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona o mimoriadnom znížení trestu. Mal za to, že výchovný účel obžalovaného ako aj ochranu spoločnosti môže potom naplniť aj trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov.

S týmito závermi sa však krajský súd stotožniť nemohol, aj keď rozhodnutie okresného súdu o ukladaní trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, keďže trest uložený v zákonom stanovenej trestnej sadzbe by bol pre páchatel'a neprímerane prísny, považuje za vecne správny, avšak z iných dôvodov, ako to prezentoval okresný súd v odvolaní napadnutom rozsudku.

V prvom rade je potrebné uviesť, že pri takto uloženom treste obžalovanému došlo zo strany prvostupňového súdu napadnutým rozsudkom jednak k porušeniu ustanovenia Tr. zákona a jednak je uložený trest neprimeraný, čo zakladalo dôvody pre zrušenie rozsudku prvostupňového súdu podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. poriadku vo výroku o treste.

Z pohľadu zisťovania poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd správne u obžalovaného zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a teda, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval, čo aj vyplýva z vyjadrení obžalovaného v rámci jeho výpovedí v tomto konaní.

Prvostupňový súd v prípade určenia poľahčujúcich okolností však pochybil v tom, že obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona, teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, ako na to správne upozornil v odvolacích námietkach aj okresný prokurátor.

V tejto súvislosti odvolací súd z obsahu spisu - z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní, že túto nie je možné chápať ako výpoveď, ktorou by napomáhal orgánom činným v trestnom konaní objasňovať skutočnosti, ktoré nebolo možné zistiť z inak získaných dôkazov - vyjadroval sa len ku skutočnostiam, ktoré už zistené boli a tieto len potvrdzoval - na otázky vyšetrovateľa, ktoré by mohli objasniť, od koho marihuanu nakupoval, či komu ju ďalej predával, odmietal vypovedať - pričom všetka marihuana, ktorá bola u neho zaistená a mala patriť len jemu pre jeho osobnú potrebu a predstavovala celkové množstvo cca 1 kg, z ktorého by bolo možné vyrobiť cca 4163 bežných jednotlivých dávok drogy, schopných ovplyvniť psychiku človeka a to v celkovej hodnote 6.042,- eur.

Taktiež k obsahu, mobilného telefónu Samsung Duos, ktorý bol u neho zaistený ako jediný funkčný - z ostatných zaistených mobilných telefónov, ako to vyplýva aj so záverov znaleckého posudku na č.l. 116-128 L.. Z. S., nebolo možné zistiť žiadne údaje, nakoľko heslo na jeho odomknutie odmietol obžalovaný poskytnúť, ako to vyplýva aj z jeho výpovede zo dňa 06.03.2019 na č.l. 64, využívajúc svoje právo odmietnuť sám seba usvedčiť zo závažnejšej trestnej činnosti, ako mu bola kladená za vinu.

Takéto správanie sa obžalovaného nie je možné chápať ako správanie, ktorým by aktívnym, iniciatívnym, vlastným konaním sa pričínil o zaistenie stôp, získanie dôkazov, odhalenie trestnej činnosti, či páchatelov trestného činu, ktorých by orgány činné v trestnom konaní bez jeho pričinenia neodhalili, nenašli, nezaistili, k čomu v prejednávanej veci zjavne nedošlo. Obžalovaný sa síce k spáchaniu trestného činu priznal, jeho spáchanie oľutoval, avšak tieto okolnosti už boli zohľadnené pri poľahčujúcej okolnosti vyplývajúcej z ust. § 36 písm. l/ Tr. zákona a preto ich nie je možné zároveň pripočítať ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona. (primerane stanovisko NS SR pod č. R 44/2017).

Ďalej prvostupňový súd u obžalovaného zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona a teda, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Ani s týmto záverom sa krajský súd stotožniť nemohol. Ako na to správne poukázal v odvolacích námietkach aj okresný prokurátor, v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá má v registri trestov dva záznamy. V prvom prípade však ide o rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 26.05.2015 sp. zn. 4T/98/2014, ktorým obžalovaný bol síce uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti, týmto rozsudkom mu však nebol ukladaný trest, ale v jeho prípade súd podmienčne upustil od potrestania, síce s určením skúšobnej doby, v ktorej sa však zjavne podľa odpisu registra trestov osvedčil.

Súčasne nie je možné z hľadiska tejto priťažujúcej okolnosti prihliadať ani na odsudzujúce rozhodnutie Okresného súdu v Hradci Králové zo dňa 07.02.2018 sp. zn. 6T/19/2018, keďže neide o rozhodnutie tuzemského súdu.

Za danej situácie, kedy podľa ust. § 34 ods. 6 Tr. zákona ani iný druh trestu, ako trest odňatia slobody krajský súd ukladať nemohol, pri prevahe poľahčujúcich okolností postupom podľa pravidla upraveného ust. § 38 ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, kedy sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V tomto prípade podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona pri trestnej sadzbe 10 rokov až 15 rokov po úprave jej hornej hranice na 13 rokov a 4 mesiace potom ukladal trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pri trestnej sadzbe 10 rokov až 13 rokov a 4 mesiace.

Podľa údajov v spise je obžalovaný z hľadiska osobných a rodinných pomerov osobou slobodnou, bezdetnou, nezamestnanou.

Obžalovaný k trestnej činnosti uviedol, že v krátkom čase po sebe sa dopustil totožnej trestnej činnosti v domnení, že sa mu nič nestane, že mu na trestnú činnosť neprídu. Bohužiaľ mylil sa, teraz konečne pochopil, čo je to byť obmedzený na slobode a sám má za to, že trest ukladaný ešte okresným súdom je trestom primeraným a pokiaľ by mu bol ukladaný trest podľa návrhu prokurátora, išlo by o trest neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o formu zavinenia, obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, keďže chcel spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť, resp. ohroziť záujem chránený Tr. zákonom a to záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov.

Z vykonaného dokazovania vyplýva tiež pozitívna prognóza o možnej náprave obžalovaného, čomu zodpovedajú aj závery znaleckého dokazovania z odboru psychológie A.. M. T., ktorá vo svojich záveroch konštatovala, že obžalovaný je vo všeobecnosti osobnosťou schopnou adaptácie a sociálneho učenia, je pravdepodobné, že je schopný vzhľadom k fyzickému veku meniť svoje hodnotové zameranie a životný štýl smerom k zlepšeniu a vyvíjať sa pozitívnym smerom. Predpoklady prevýchovy hodnotila ako dobré, prognózu prevýchovy skôr priaznivú.

Po takto vykonanom dokazovaní potom krajský súd pri ukladaní trestu prihliadal najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúce na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona a to ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život ako aj odradenie iných od páchania trestných činov a morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

S ohľadom na vyššie uvedené zásady a hľadiská ukladania trestov, najmä že u obžalovaného ide o prvotrestanú osobu na území republiky a s ohľadom na skutočnosť, že u neho neboli zistené žiadne príťažujúce okolnosti, svojím konaním nespôsobil závažný ťažko napravitelný, či nenapravitelný následok, zohľadňujúc aj okolnosti, za akých ku skutku došlo, má krajský súd za to, že ukladanie trestu na zákonom ustanovenej hranici trestnej sadzby tak, ako už bola skôr ustálená aj po jej úprave, by bolo pre obžalovaného takto ukladaný trest možné považovať za neprimerane prísny.

Krajský súd má za to, že v danom prípade boli splnené podmienky pre zníženie trestnej sadzby v súlade s rozhodovacou činnosťou súdov Slovenskej republiky s odkazom aj na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR sp. zn. Tpj 55/2016 zo dňa 26.06.2017 (R 44/2017), podľa ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie použiť „per analógiám“ aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b/ , c/ Tr. poriadku (po prijatí takéhoto vyhlásenia), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Predmetný postup samozrejme pri ukladaní trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa uvedeného stanoviska nie je obligatórny, ale fakultatívny (obžalovaný nemá právny nárok na takýto postup). Súd by mal pri takomto rozhodovaní tieto súvislosti zohľadniť, či z pohľadu účelu trestu je nevyhnutné takýmto spôsobom postupovať, t.j. ukladať trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd už z pohľadu doposiaľ uvedeného má za to, že v tomto prípade boli splnené podmienky pre takýto postup a to z dôvodov už prezentovaných.

Krajský súd teda má za to, že v prejednávanej veci boli u obžalovaného splnené všetky dotknuté podmienky na mimoriadne zníženie trestu analogickým použitím ust. § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, keďže obžalovaný vyhlásil na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku v obžalobe, že je vinný a zároveň prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní takéto vyhlásenie

obžalovaného prijal. Súčasne obžalovaný sám po opätovnom priznaní sa k spáchaniu skutku v celom rozsahu aj po úprave trestnej sadzby v jeho neprospech podľa § 172 ods. 2 písm. a/, e/ Tr. zákona sa ku skutku v celom rozsahu priznal a sám navrhoval, aby bolo voči nemu začaté konanie o dohode o vine a treste.

Z pohľadu doposiaľ uvedeného, preto krajský súd sa nestotožnil s právnymi úvahami súdu prvého stupňa, na podklade ktorých dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené podmienky pre použitie mimoriadnych ustanovení pre zníženie trestu pod dolnú hranicu podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona, pretože v danom prípade ako správne na to poukázal aj okresný prokurátor v odvolaní, neboli produkované žiadne dôkazy, na podklade ktorých by bolo možné konštatovať, že boli zistené konkrétne skutočnosti, ktoré by mohli svedčiť, či už ako mimoriadne - okolnosti prípadu, či skutočnosti, ktoré by boli na strane pomerov obžalovaného, ktoré by mali viesť k záveru o tom, že v danom prípade sú splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačil aj trest kratšieho trvania.

Odvolací súd je teda toho názoru, že naplneniu účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. zodpovedá uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov a teda znížený takmer o tretinu pod dolnú hranicu upravenej trestnej sadzby (nie na jej hranici po úprave na 6 rokov a 8 mesiacov) trestu odňatia slobody pri analogickom použití § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona, (primerane R 32/2009) a teda odvolací súd neznižil trest o celú tretinu a to s prihliadnutím na rozsah trestnej činnosti, ktorý už bol konštatovaný (množstvo zaistenej marihuany a jej hodnota).

Krajský súd má za to, že takto uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti nápravy, trestom dostatočným a spravodlivým, naplňajúcim účel trestu z pohľadu individuálnej aj generálnej prevencie.

Krajský súd následne pri určení spôsobu výkonu uloženého trestu odňatia slobody sa stotožnil s úvahami a záverom okresného súdu pokiaľ ten konštatoval, že pre nápravu páchatel'a v danom prípade bude postačovať, ak bude obžalovaný zaradený na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona aj napriek tomu, že Tr. zákon ukladal povinnosť zaradiť obžalovaného pre výkon trestu, keďže bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Správne preto okresný súd použijúc ust. § 48 ods. 4 Tr. zákona skonštatoval, ak vzhľadom na závažnosť trestného činu, ale predovšetkým mieru narušenia páchatel'a mal za to, že v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená, keďže síce v danom prípade bol ukladaný trest za obzvlášť závažný zločin, avšak tento trest neprevyšoval 15 rokov.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd rozhodol tak, že na podklade vykonaného dokazovania okresným súdom napadnutý rozsudok vo výroku o treste zrušil a sám obžalovanému uložil už spomínaný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.
jednohlasne

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.